

WEÖRES SÁNDOR

T É L

*Hó a mező takarója,
hűvös a nap, fogy a láng.*

*Délen a fecske, a gólya
gondol-e ránk?*

*Nincs dal az ég hidegében,
károg a varjúsereg.*

*Mégis a szán fut a jégen.
gyerekek!*

D O N G Ó

*Szedek itt, szedek ott
füvön ingó harmatot.
Érzem sütni a napot,
minden harmat elfogyott.*

*Szedek ott, szedek itt
virágmézet, tavaszit.
Már a méhek jártak itt,
üres bimbó beborít.*

*Zum-zum-zum-, zöm-zöm-zöm,
tátogat a bödönöm.
Mégis legyen örömöm.
füled telizümmögöm.*

RIGÓ BÉLA

A R A T T A M

*Arattam. Hanyattfeküdt az éles
csikorgástól megrémült kalász.
Lapáttal törtem a rend alatt a földet.
Nem volt még soha tán ennyire véres,
céltalanul kegyetlen aratás.*

*A fájdalom lágy, opálos gyöngye buggyant
ujjaim közt, majd kirozsdált a vér,
S porosan ideges, ezüst mezőkön
hevert a holt kenyér.*

*Valahol alszanak a vashomlokú gépek.
Aratás terv szerint — holnapután.
Bőgni se mernek. A szikkadt rétre verve
éhes marhák báméskodnak bután.*

*Most kell az út. És ha siet az ember,
megesik, hogy valakit eltapos.
Szőke halott. Hervadt búzavirágszemű,
törött kóbor mentától illatos.*

*Szelíd tragédia, közben a ripacs
rikító sebével haldoklik a pipacs.*